

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114205678
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1114205678.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Ágnes Nagyovou v spore žalobcu: Z.. D. G., J.. X.X.XXXX, P. XX/A, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy,

r o z h o d o l :

Súd konanie v časti o zaplatenie úroku vo výške 30% ročne zo sumy 132,- eur od 12.4.2014 do zaplatenia z a s t a v u j e.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 24.2.2014 domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy titulom nezákonného rozhodnutia, nesprávneho úradného postupu a nezákonného pozbavenia osobnej slobody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

2. Žaloba bola odôvodnená na tom skutkovom základe, že žalobca bol v rokoch 2009-2011 vystavený nezákonným zásahom policajnej hliadky PMJ vedenej K.Á. Y., v predmetnom konaní však namietal len dva zákroky policajnej hliadky, a to zo dňa 24.6.2010 a dňa 7.7.2010. Uviedol, že dňa 24.6.2010 bola u neho uskutočnená neoprávnená prehliadka, či má u seba zbraň, policajti na neho fyzicky zaútočili, došlo k odobratiu jeho osobných vecí, k obmedzeniu užívania jeho vozidla, ohrozeniu bezpečnosti cestnej premávky jeho vozidlom, tiež k neodbornej a neoprávnenej manipulácii jeho vozidlom, následne k neoprávnenému použitiu pút a jeho nútenému prevozu a uzamknutiu v zamrežovanej miestnosti na približne štyri hodiny na útvare Policajného zboru. Žalobca ďalej uviedol, že proti uvedenému konaniu podal odvolanie, sťažnosť, trestné oznámenie a dňa 30.6.2010 požiadal Ministerstvo vnútra SR o ochranu, jeho odvolanie však bolo zamietnuté, sťažnosť nebola dostatočne prešetrená a ochrana nebola poskytnutá. Následne dňa 7.7.2010 sa podľa žalobcu zopakoval nezákonný zásah, avšak s vyššou intenzitou, keďže išlo o fyzický útok policajtov, odobratie jeho osobných vecí, obmedzenie užívania vozidla, neodbornú a neoprávnenú manipuláciu s vozidlom žalobcu a nútený prevoz a jeho uzamknutie v zamrežovanej miestnosti na približne sedem hodín. Aj v tomto prípade uviedol, že ním podané odvolanie bolo zamietnuté a trestné oznámenie odmietnuté, pretože zaistenie malo byť vykonané v rámci oprávnení príslušníka Policajného zboru. Podľa žaloby bol žalobca v oboch prípadoch napadnutý a odvedený počas výkonu práce. Prepustený bol bez telefónu, bez peňazí, ľahko oblečený a v značnej vzdialenosti od auta a bydliska. Bol obvinený z protiprávneho konania, to sa však nepreukázalo, podľa neho išlo len o zámienku policajtov, ako ho napadnúť. Žalobca následne požiadal o preskúmanie rozhodnutí č. KRP-PP-205-009/2010 a č. KRP-PP-199-008/2010 mimo odvolacieho konania, odbor

poriadkovej polície PPZ MV SR však nezistil podmienky na začatie konania. Podľa žaloby však boli uvedené rozhodnutia č. KRP-PP-205-009/2010 a č. KRP-PP-199-008/2010 zrušené súdom, pretože zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na posúdenie veci a rozhodnutia boli nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Na základe uvedeného potom došlo k zrušeniu rozhodnutia o zaistení č. DU-1757/1-SMv-2010 a č. KRPZ-BA-OPP-70-002/2013 zo dňa 24.1.2013, pretože zaistenia žalobcu boli nezákonné. Žalobca ďalej uviedol, že rozsudkom sp. zn. 4S/280/2010 bola odborom poriadkovej polície KR PZ v Bratislave uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania, táto povinnosť však nebola splnená, žalobca bol preto nútený domáhať sa svojho nároku exekúciou.

2.1 Vzhľadom na uvedené si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 752,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 25.12.2013 do zaplatenia (žalobca na pojednávaní dňa 26.11.2018 upresnil, že žiada o zákonný úrok z omeškania). Uvedená suma mala pozostávať:

- zo sumy 210,- eur, ktorá podľa žaloby predstavuje záväzok žalobcu vyplatiť odmenu a ušlý zisk svojim kolegom taxikárom za pomoc odtlačiť žalobcovu vozidlo a naštartovať ho, za odvoz žalobcu z útvaru Policajného zboru po jeho prepustení. Táto škoda mala žalobcovi vzniknúť dňa 24.6.2010 po tom, ako bol odvedený na útvar Policajného zboru, pričom v jeho vozidle bolo z dôvodu svojoľnej manipulácie policajta rozsvietené vnútorné svetlo, v dôsledku čoho sa vybila autobatéria a auto sa nedalo naštartovať. Kolega žalobcu po zistení, kde sa žalobca nachádza, vypýtal si od policajtov kľúče od vozidla žalobcu, následne za pomoci ďalších kolegov odtlačil auto na chodník, po prepustení žalobcu pre neho prišiel a pomohol mu aj s ďalšími kolegami naštartovať jeho vozidlo.

- zo sumy 10,- eur, ktorá predstavuje záväzok (sľub) žalobcu zaplatiť svojmu bratovi uvedenú sumu za pomoc s naštartovaním auta. Táto škoda mala žalobcovi vzniknúť dňa 7.7.2010, kedy zostalo žalobcovu auto stáť na parkovisku s rozsvieteným transparentom a za pomoci jeho brata sa podarilo auto naštartovať.

- zo sumy 200,- eur za výmenu (kúpu) akumulátora, keďže podľa žalobcu opakovaným vyčerpaním akumulátora sa znížila jeho kapacita a s príchodom chladného počasia ho žalobca musel vymeniť. Za kúpu akumulátora žalobca podľa jeho tvrdenia zaplatil 200,- eur aj s odbornou montážou.

- zo sumy 16,50 eur, ktorá predstavuje správny poplatok zaplatený žalobcom za podnet na preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho konania.

- zo sumy 316,- eur, ktorá predstavuje 5x konzultáciu u advokáta Z.. Z. I..

2.2 Žalobca si ďalej uplatnil ušlý zisk predstavujúci úrok vo výške 30% ročne zo sumy 132,- eur od 22.1.2013 do zaplatenia, pričom uvedený ušlý zisk odôvodnil tým, že ho v marci roku 2013 požiadal priateľ - kolega o poskytnutie pôžičky, za ktorú sa mu ten zaviazal poskytnúť úrok vo výške 30% ročne, pretože zo zdravotných dôvodov nemohol niekoľko mesiacov pracovať. Podľa uvedenia žalobcu mu nemohol finančné prostriedky požičať, keďže odbor poriadkovej polície KR PZ v Bratislave si nesplnil svoju povinnosť uloženú mu v rozsudku sp. zn. 4S/280/2010, teda nezaplatil žalobcovi sumu 132,- eur ako trovy konania. Podľa žalobcu mu tak ušiel zisk vo výške tohto úroku, pretože taký úrok by mu kolega bol zaplatil.

2.3 Žalobca si uplatnil aj nemajetkovú ujmu, ktorú vyčíslil sumou 136 000,- eur. Požadovanú nemajetkovú ujmu odôvodňoval tým, že sa jednalo o útoky zo strany policajta Y., uskutočnený bol pokus o žalobcovu ekonomickú, sociálnu a fyzickú likvidáciu. Zaisteniami, krivými obvineniami a súvisiacimi útokmi bol na žalobcu vytváraný nátlak pre predchádzajúce trestné oznámenia na policajtov. Uvedeným mala byť porušená nedotknuteľnosť osoby žalobcu, ten mal byť podrobený neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu, mala byť porušená jeho osobná sloboda, právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti, či na ochranu mena, vlastnícke právo, sloboda pohybu, právo na prácu, na ochranu zdravia. V žalobe bolo uvedené, že z dôkazov je zrejmé, že sa žalobca viac ako rok domáhal ochrany svojich práv u príslušných orgánov, až napokon po vydieračských únosoch musel prestať pracovať. Žalobca ďalej poukázal na ďalších taxikárov v obdobnej situácii, na praktiky policajtov. Zo žaloby vyplýva ďalšie odôvodnenie nároku na nemajetkovú ujmu, a to dlhodobé obavy žalobcu o život, o slobodu a zdravie, dôkazom čoho mal byť zvýšený počet telefonátov na linku č. 158. Podľa žalobcu bol vystavený dlhodobému stresu, ktorý ohrozoval jeho chabý zdravotný stav, z uvedených dôvodov bol

podráždený, viackrát vyjadril obavy o svoj život a strach z krivého obvinenia vykonštruovaného políciou a orgánmi činnými v trestnom konaní. Vzhľadom na uvedené žalobca mal za to, že mu vznikla nemajetková ujma vo výške 136 000,- eur, ktorá pozostáva zo sumy 1 000,- eur za každý nesprávny úradný postup, pozbavenie osobnej slobody a rozhodnutie o zaistení, a zo sumy 30 000,- eur za každé rozhodnutie odvolacieho orgánu, preskúmanie mimo odvolacieho konania a postup vyšetrovateľa PZ inšpekcie MV SR. Takáto suma podľa žalobcu zodpovedá aj intenzite a dĺžke trvania porušenia práv, zdeseniu žalobcu a služobnému platu zodpovedných, tiež skutočnosti, že sa Ministerstvo vnútra SR vyhýba uspokojeniu práva žalobcu na odškodnenie.

3. K žalobe žalobca pripojil nasledovné listinné dôkazy: rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I č. DU-SMZ:1157/2010 o zaistení žalobcu z 25.6.2010, žiadosť žalobcu o ochranu pred policajnou hliadkou z 28.6.2010, rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave č.p.: KRP-PP-205-009/2010 z 23.8.2010 o odvolaní žalobcu, oznámenie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave z 20.9.2010 o výsledku prešetrenia sťažnosti žalobcu, rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I č. DU-1757/1-SMv-2010 z 7.7.2010 o zaistení žalobcu, rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave č.p.: KRP-PP-199-008/2010 z 17.8.2010 o odvolaní žalobcu, uznesenie Ministerstva vnútra SR ČVS: SKIS-234/IS-1-V-2010 z 21.7.2010 o odmietnutí trestného oznámenia podaného žalobcom, rozhodnutie Obvodného úradu Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy č. ObU-BA-OVVS3-2011/04484, 04485, 04384 z 15.4.2011 o zastavení konania o priestupkoch proti žalobcovi, list Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I č. ORP-P-357/I-DI-BCP-M-2010 z 26.7.2010 o odložení veci dopravného priestupku žalobcu z 24.6.2010, uznesenie Ministerstva vnútra SR ČVS: SKIS-61/IS-1-V-2011 z 17.2.2011 o odovzdaní veci na disciplinárne konanie, upovedomenie Ministerstva vnútra SR z 27.2.2012 o podnete žalobcu na preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho konania, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4S/280/2010 a 4S/281/2010 zo 7.12.2012, rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave č.p.: KRPZ-BA-OPP-70-003/2013 z 24.1.2013 o odvolaní žalobcu, rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave č.p.: KRPZ-BA-OPP-70-002/2013 z 24.1.2013 o odvolaní žalobcu, oznámenie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave z 12.3.2012 o výsledku prešetrenia sťažnosti žalobcu, listinný dôkaz ohľadom autobaterie (na č. l. 58), záručný list - autobateriá (č. l. 59), príjmový pokladničný doklad (na č. l. 60 - 64) od príjemcu - Z. Z. I., potvrdenie S. E. z 14.2.2014 (na č. l. 65), uznesenie Ministerstva vnútra SR ČVS: SKIS-96/IS-1-V-2010 z 30.3.2010 o odovzdaní veci na disciplinárne konanie, uznesenie Ministerstva vnútra SR ČVS: SKIS-261/IS-1-V-2010 z 4.8.2010 o odovzdaní veci na disciplinárne konanie, uznesenie Ministerstva vnútra SR ČVS: SKIS-170/IS-1-V-2011 z 10.5.2011 o odovzdaní veci na disciplinárne konanie, oznámenie Ministerstva vnútra SR z 6.4.2010 o výsledku prešetrenia sťažnosti žalobcu, potvrdenie spoločnosti Taxi taxi, s.r.o. z 8.11.2012 o ukončení spolupráce obchodnej zmluvy so žalobcom, potvrdenie F. P. G. z 5.6.2013, úryvok z internetu - definícia pohotovostnej motorizovanej jednotky, odpoveď Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave z 19.7.2010 na žiadosť žalobcu, odpoveď Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave z 17.8.2010 ohľadom postúpenia žiadosti žalobcu, zápisnica o trestnom oznámení z 1.10.2007, uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 1Pn/114/11-9 z 14.4.2011, rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave č. p. KRP-SI-54-018/2011 z 9.5.2011, časť zápisnice z konania 49C/63/2012, upovedomenie Generálnej prokuratúry SR sp. zn. IV/1 Gn 514/13 z 12.7.2013, podnet žalobcu z 4.3.2013, články z internetu (na č. l. 102 - 117), žiadosť o predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody z 27.3.2013, zmena žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 28.3.2013, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody z 24.6.2013, doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody z 24.6.2013, odpoveď Ministerstva vnútra SR z 28.6.2013 na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody.

4. Žalovaný dňa 5.11.2014 doručil súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom žiadal žalobu zamietnuť aj pre nedôvodnosť nároku žalobcu. Namietol uplatnený nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy s poukazom na to, že sa žalobca už žalobou zo dňa 10.4.2012 domáhal od žalovaného náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 12 000,- eur titulom nesprávneho úradného postupu príslušníkov Policajného zboru, ku ktorému malo dôjsť dňa 24.6.2010 na Nábřeží arm. gen. L. Svobodu v Bratislave a dňa 7.7.2010 na Šancovej ulici v Bratislave tým, že si príslušníci Policajného zboru vymysleli, že im žalobca oplzlo nadával, následne bol žalobca obvinený z priestupkov. Žalobca uviedol, že nepodložené tvrdenia boli zámkou pre fyzický útok policajtov proti žalobcovi a obmedzenie jeho osobnej slobody. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava č. k. 9C/78/2012-82 z 17.4.2014 bola žaloba zamietnutá, o odvolaní žalobcu ešte nebolo rozhodnuté. Žalovaný tak žiadal pre prekážku litispendencie zastaviť konanie. Ďalej podľa žalovaného zrušenie rozhodnutí KR PZ v Bratislave č. KRP-PP-199-008/2010

z 17.8.2010 a č. KRP-PP-205-009/2010 z 23.8.2010, ktorými boli zamietnuté odvolania žalobcu proti rozhodnutiam o zaistení, správnym súdom nezakladá ich nezákonnosť a nepreukazuje nesprávny úradný postup žalovaného v súvislosti s namietanými policajnými zákrokmi zo dňa 24.6.2010 a 7.7.2010. Nie je preto na mieste považovať rozhodnutie zrušené správnym súdom za nezákonné, pokiaľ to nie je v odôvodnení rozsudku vyslovene konštatované. Podľa žalovaného nedošlo k zrušeniu rozhodnutí o zaistení z dôvodu nezákonnosti, preto v danom prípade neexistuje nezákonné rozhodnutie. Žalovaný rovnako nevidel existenciu nesprávneho úradného postupu príslušníkov Policajného zboru, pretože vo veci absentuje takéto konštatovanie na to príslušným orgánom. Poukázal tiež na to, že sa žalobca nemôže domáhať náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. titulom nezákonného rozhodnutia aj nesprávneho úradného postupu, ak vychádzajú z rovnakého skutkového základu, ktorým sú údajné nezákonné zásahy zo dňa 24.6.2010 a 7.7.2010. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú škodu, žalovaný nepovažoval za preukázanú uplatnenú škodu spolu s ušlým ziskom, mal za to, že žalobca ani nevie preukázať reálny vznik škody. Taktiež požadovanú nemajetkovú ujmu považoval za neopodstatnenú, keď žalobca svoj nárok nezdôvodnil a žalovanému ani nebolo jasné, z akých skutočností žalobca vychádzal pri jej vyčíslení. Žalobca neodôvodnil ani skutočnosť, prečo nie je dostatočným zadosťučinením samotné konštatovanie porušenia práva, taktiež svoje tvrdenia ani len nepreukázal. Žalovaný vzhľadom na uvedené, keď nemal za splnenú podmienku existencie nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu, či príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, žiadal žalobu zamietnuť.

5. Dňa 26.1.2015 bola súdu doručená replika žalobcu, v ktorej konkretizoval svoj nárok, ktorého sa domáhal v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/78/2012 na Okresnom súde Bratislava I. Uviedol, že sa jeho nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odvíjal z titulu jeho obvinenia, ktoré sa nepreukázalo, teda ide o iný titul, ako je v tomto konaní. Ďalej mal za to, že nezákonnosť rozhodnutí zrušených súdom vyplýva z dôvodu ich zrušenia, teda zrušenie dokazuje nesprávnosť úradných postupov súvisiacich s obmedzením jeho osobnej slobody. Podľa neho rozhodnutie a samotné obmedzenie slobody nie je rovnaký skutkový základ, navyše zaistenie vykonávali členovia hliadky, avšak rozhodnutie vydával príslušník útvaru, na ktorom bol žalobca uzamknutý. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, k nej uviedol nasledovné - do Bratislavy sa presťahoval v roku 2009 a začal pracovať ako taxikár. Po nezákonných postupoch policajta, ktorý zneužíval svoje právomoci, žalobca už nevedel pracovať a bezpečne sa pohybovať v meste. Stratil tak dôveru v políciu, keď jeho práva boli porušované osobami, ktoré mali chrániť práva občanov. Bol názoru, že pokiaľ policajti porušovali jeho slobodu, je na mieste, aby sa im zobral služobný plat a odovzdal sa žalobcovi. Uvedenému teda podľa žalobcu zodpovedá výška nemajetkovej ujmy, ktorá má byť žalobcovi vyplatená, aby mu bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie. Žalobca v žalobe žiadal aj o zaplatenie úroku vo výške 30% ročne zo sumy 132,- eur od 22.1.2013 do zaplatenia, uvedené odôvodnil tým, že odbor poriadkovej polície KR PZ v Bratislave si nesplnil svoju povinnosť uloženú mu rozsudkom sp. zn. 4S/280/2010, keď nezaplatil žalobcovi sumu 132,- eur ako trovy konania. V predmetnej replike už uviedol, že uvedená suma 132,- eur mu bola zaplatená dňa 11.4.2014, preto z druhého výroku konečného nároku žiada len sumu 50,- eur.

5.1 K uvedenej replike žalobca predložil listinné dôkazy - potvrdenie F. P. G. z 28.9.2013 a 22.9.2014, potvrdenie L. X. z 22.9.2014, potvrdenie F. P. G. z 2.1.2015, články z internetu (na č. I. 181 a 195). Následne dňa 19.6.2015 predložil ďalšie listinné dôkazy - sťažnosť na žalobcu ako šoféra podanú emailom dňa 9.8.2010.

6. Na pojednávaní nariadenom na deň 3.9.2015 žalobca bližšie zdôvodnil, v čom malo spočívať nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup a nezákonné obmedzenie jeho osobnej slobody. Uviedol, že dňa 24.6.2010 ho policajt Y. zastavil počas jazdy, obvinil ho z dopravného priestupku, následne bol spútaný a odvedený na policajnú stanicu, čo považoval za vydieračský únos. Dňa 7.7.2010 stál s vozidlom na súkromnom parkovisku, opäť ho policajt Y. obvinil, chcel ho vyhnúť z parkoviska, pričom aj spolu s ďalšími policajtmi sa ten dohodol, že im žalobca nadával a má byť zaistený, následne bol krivo obvinený z útoku na verejného činiteľa. Žalobca za nesprávny úradný postup považoval jednotlivé úkony uvedené v žalobe: dňa 24.6.2010 malo ísť o neoprávnenú prehliadku, či žalobca má u seba zbraň, fyzický útok policajtov, odobratie osobných vecí a obmedzenie užívať vozidlo, ohrozenie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky vozidlom žalobcu, neodborná a neoprávnená manipulácia s vozidlom žalobcu, neoprávnené použitie pút a následný nútený prevoz a uzamknutie žalobcu v zamrežovanej miestnosti na cca 4 hod, dňa 7.7.2010 malo ísť o fyzický útok policajtov, odobratie osobných vecí a obmedzenie užívať vozidlo, neodborná a neoprávnená manipulácia s vozidlom žalobcu,

následný nútený prevoz a uzamknutie žalobcu v zamrežovanej miestnosti na cca 7 hod. Za nezákonné rozhodnutie označil rozhodnutie o zaistení z 25.6.2010, rozhodnutie o zaistení z 7.7.2010, rozhodnutie odvolacieho orgánu, ktorým sa potvrdilo prvostupňové rozhodnutie o zaistení z 25.6.2010, rozhodnutie odvolacieho orgánu, ktorým sa potvrdilo prvostupňové rozhodnutie o zaistení z 7.7.2010. Za samostatný titul žalobca považoval aj samotné obmedzenie jeho osobnej slobody.

7. Na pojednávaní nariadenom na deň 3.9.2015 poverený zástupca žalovaného sa pridržiaval svojho písomného vyjadrenia k žalobe a poukázal na to, že v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobca presne špecifikoval tak nezákonné rozhodnutie, ako i nesprávny úradný postup, preto je takýmto vymedzením titulu a požadovaného nároku žalobca viazaný. Pokiaľ žalobca namietol taký nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie, ktoré nebolo predmetom prerokovania jeho nároku na náhradu škody, podľa žalovaného je žaloba v takej časti nedôvodná.

8. V priebehu konania súd uznesením sp. zn. 4C/37/2014 z 4.12.2015 predmetné konanie prerušil do právoplatného skončenia konaní vedených na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/61/2013 a sp. zn. 6S/238/2013. Uvedené bolo odôvodnené tým, že žalobca podal správnu žalobu proti rozhodnutiam Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave č.p.: KRPZ-BA-OPP-70-003/2013 z 24.1.2013 a č.p.: KRPZ-BA-OPP-70-002/2013 z 24.1.2013, ktorými boli zrušené rozhodnutia o zaistení žalobcu z 24.6.2010 a 7.7.2010, taktiež proti rozhodnutiu Prezídia Policajného zboru č. PPZ-OPPI-733/2013 z 14.8.2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie, ktorým nebola povolená obnova konania vo veciach zaistenia žalobcu. Uvedené uznesenie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Co/66/2016-248 z 30.6.2016, pretože sa vo vyššie uvedených konaniach vedených na Krajskom súde v Bratislave rieši otázka, ktorá má význam pre posúdenie nároku žalobcu v tomto konaní - rieši sa otázka zákonnosti rozhodnutí Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave č.p.: KRPZ-BA-OPP-70-003/2013 z 24.1.2013 a č.p.: KRPZ-BA-OPP-70-002/2013 z 24.1.2013 a rozhodnutia, ktorým nebola povolená obnova konania vo veci zaistenia žalobcu. Nakoniec uznesením č. k. 4C/37/2014-271 z 4.12.2017 súd rozhodol o pokračovaní v konaní, pretože konania vedené na Krajskom súde v Bratislave boli právoplatne skončené.

9. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 26.11.2018, na ktoré sa dostavil žalobca a poverený zástupca žalovaného.

9.1 Žalobca na pojednávaní upresnil, že zo žalovanej sumy 752,50 eur si uplatňuje zákonný úrok z omeškania. Súd na pojednávaní vyzval žalobcu na špecifikáciu požadovanej výšky nemajetkovej ujmy, na konkretizáciu, aká časť žalovanej sumy nemajetkovej ujmy pripadá na ten - ktorý konkrétny titul, z ktorého si uplatnil nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca považoval uplatnenú sumu nemajetkovej ujmy už za špecifikovanú s uvedením, že je na zvážení súdu, v akej výške mu prizná nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Zároveň však považoval odvíjanie odškodnenia podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. od minimálnej mzdy za rozporné s demokratickými princípmi a právnym štátom. Uviedol, že v čase obmedzenia jeho osobnej slobody bol zamestnaný na dohodu, zároveň dostával aj výsluhový dôchodok a mal aj dostatok majetku, pre ktorý nebol nútený pracovať. Keď mu však bola obmedzená osobná sloboda, nemohol tráviť svoj čas tak, ako chcel. V rámci návrhov na doplnenie dokazovania žalobca už netrval na výsluchu policajta Š. I. a na výsluchu policajtov, ktorí sa dňa 7.7.2010 dostavili na parkovisko na Šancovej ulici. Žiadal však výsluch službukonajúcich policajtov na tých útvaroch PZ, kde bol obmedzený na osobnej slobode dňa 24.6.2010 a dňa 7.7.2010, a to z dôvodu preukázania, že rozhodnutie o zaistení a samotný úkon zaistenia predstavujú dva samostatné tituly, t.j. ide o dva úkony. Žalobca netrval na výsluchu osádky sanitky, ktorá bola zavolaná pri zásahu policajtov proti nemu dňa 7.7.2010 pre jeho vysoký krvný tlak. Poznamenal však, že z dôvodu dlhodobého stresu práve z úkonov týchto policajtov má trvalo vysoký tlak. Ďalej netrval na výsluchu taxikára, ktorý mu poskytol pomoc pri odtlačení a naštartovaní jeho vozidla, keďže na preukázanie tejto skutočnosti predložil súdu potvrdenie. Žalobca nežiadal ani výsluch svojho brata, ktorému sľúbil 10,- eur za pomoc s autom, pretože taktiež predložil súdu o tom potvrdenie. Netrval ani na výsluchu taxikárov, ktorí si museli hľadať prácu kvôli policajtovi Y., keď mal za to, že sa v súdnom spise nachádzajú dôkazy o praktikách tohto policajta. Nakoniec netrval ani na výsluchu advokáta Z. Z. I.. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie predložením výpisu jeho telefonátov na linku č. 158 na preukázanie, že z dôvodu trojnásobného zaistenia bol v strese a obával sa o svoj život, keďže mal byť prenasledovaný policajtom. Uvedeným chcel preukázať svoj nárok na nemajetkovú ujmu. Žalobca následne navrhol výsluch K. M., ktorý rozhodoval v odvolacom konaní o jeho zaisteniach, a to na zistenie, prečo uvedený policajt rozhodol nesprávne, čo ho

viedlo k vydaniu takého rozhodnutia, či konanie tohto policajta bolo úmyselné a tiež na preukázanie, do akej miery mal byť žalobca objektívne ohrozený. Nakoniec navrhol vypočuť nadriadeného plukovníkovi M. na zistenie, prečo plukovník M. nebol prepustený. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

9.2 Poverený zástupca žalovaného zotrval na doterajších vyjadreniach žalovaného, poukázal na ustanovenie § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. a mal za to, že žalobcom požadovaná výška nemajetkovej ujmy je v rozpore s týmto ustanovením zákona. Uviedol, že minimálna mzda v roku 2010 bola vo výške 370,70 eur, teda 50-násobok uvedenej sumy minimálnej mzdy predstavuje sumu 15 385,- eur. Poukázal na to, že žalobca neuviedol, prečo samotné konštatovanie porušenia jeho práva nie je dostatočným zadosťučinením v zmysle uvedeného zákona. K jednotlivým návrhom žalobcu na doplnenie dokazovania uviedol, že pokiaľ ide o návrh na výsluch službukonajúcich policajtov v čase zaistenia žalobcu, už v písomnom vyjadrení žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu SR, podľa ktorého ak výsledkom určitého postupu je rozhodnutie, potom sa samotný postup nemôže posúdiť, pretože vychádza z rovnakého skutkového základu. Čo sa týka návrhu na výsluch K. M. a jeho nadriadeného, mal za to, že uvedené nemá súvis s prejednávanou vecou, z dôvodu hospodárnosti konania navrhol dokazovanie v tomto smere nevykonať. Ohľadom výpisu telefonátov žalobcu na linku č. 158 uviedol, že tieto volania by neprekázali strach, či obavu žalobcu o svoj život.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom (bod 3, bod. 6.1 tohto rozsudku), fotokópie spisov Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/61/2013 a sp. zn. 6S/238/2013, uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/61/2013 z 12.8.2014 v spojení s opravným uznesením z 16.11.2015, uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/238/2013 z 22.4.2016, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/8/2016 z 28.4.2016, ostatným obsahom spisu a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

10.1 Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, Odbor poriadkovej polície, č.: DU - SMZ: 1157/2010 z 25.6.2010 bol žalobca zaistený, pretože bol dôvodne podozrivý zo spáchania priestupku v zmysle ustanovenia § 47 ods. 1 písm. a) a § 49 ods. 1 písm. a) a písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopustil tým, že dňa 24.6.2010 v Bratislave na Námestí arm. gen. L. Svobodu počas kontroly hliadkou členom hliadky hrubo nadával, napriek výzve na upustenie od svojho konania v ňom ďalej pokračoval. Proti uvedenému rozhodnutiu žalobca podal odvolanie.

10.2 Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, Odbor poriadkovej polície rozhodnutím č.: KRP-PP-205-009/2010 z 23.8.2010 rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu o jeho zaistení tak, že rozhodnutie č.: DU - SMZ: 1157/2010 z 25.6.2010 potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia bol postup policajta PZ zo dňa 24.6.2010 pri vykonávaní služobného zákroku v súvislosti so zaistením žalobcu v súlade so zákonom o PZ.

10.3 Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, Odbor poriadkovej polície, č.: DU-1757/1-SMv-2010 z 7.7.2010 bol žalobca zaistený, pretože dňa 7.7.2010 na parkovisku na Šancovej ulici v Bratislave neuposlúchol výzvu verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci, aby upustil od protiprávneho konania, keďže hliadku PZ začal urážať na cti, nadávať im, veliteľa hliadky PZ kopol do nohy, čím mu spôsobil chvíľkovú bolesť. Podľa rozhodnutia žalobca naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 47 ods. 1 písm. a) a § 49 ods. 1 písm. a) a písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. Proti uvedenému rozhodnutiu žalobca podal odvolanie.

10.4 Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, Odbor poriadkovej polície rozhodnutím č.: KRP-PP-199-008/2010 z 17.8.2010 rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu o jeho zaistení tak, že rozhodnutie č.: DU-1757/1-SMv-2010 z 7.7.2010 potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia bol postup policajta PZ zo dňa 7.7.2010 pri vykonávaní služobného zákroku v súvislosti so zaistením žalobcu v súlade so zákonom o PZ, zaistenie bolo dôvodné.

10.5 Krajský súd v Bratislave o žalobe žalobcu na preskúmanie vyššie uvedených rozhodnutí Krajských riaditeľstiev PZ rozhodol rozsudkom sp. zn. 4S/280/2010 a 4S/281/2010 z 7.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.1.2013 a vykonateľnosť dňa 22.1.2013, a zrušil rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave zo dňa 17.8.2010 a dňa 23.8.2010 a vec vrátil Krajskému riaditeľstvu PZ, Odbor poriadkovej polície na ďalšie konanie. Zároveň Krajskému riaditeľstvu PZ v Bratislave, Odbor poriadkovej polície bola uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 132,- eur. Podľa odôvodnenia

tohto rozsudku bolo zistenie skutkového stavu správnym orgánom nedostačujúce na posúdenie veci, rozhodnutia boli nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

10.6 Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, Odbor poriadkovej polície rozhodnutím č.: KRPZ-BA-OPP-70-003/2013 z 24.1.2013 opätovne rozhodlo o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu o jeho zaistení z 7.7.2010 tak, že rozhodnutie č.: DU-1757/1-SMv-2010 z 7.7.2010 zo zákonných dôvodov zrušil. Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia neboli zákonné dôvody na zaistenie žalobcu, zaistenie bolo v rozpore so zákonom.

10.7 Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, Odbor poriadkovej polície rozhodnutím č.: KRPZ-BA-OPP-70-002/2013 z 24.1.2013 opätovne rozhodlo o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu o jeho zaistení z 25.6.2010 tak, že rozhodnutie č.: DU - SMZ: 1157/2010 z 25.6.2010 zo zákonných dôvodov zrušil. Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia neboli zákonné dôvody na zaistenie žalobcu, zaistenie bolo v rozpore so zákonom.

10.8 Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6S/238/2013-13 z 22.4.2016 zastavil konanie o žalobe žalobcu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru č. PPZ-OPP1-733/2013 z 14.8.2013 o nepovolení obnovy konania vo veci zaistenia žalobcu, a to pre späťvzatie žaloby.

10.9 Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5S/61/2013-30 z 12.8.2014 zastavil konanie o žalobe žalobcu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave č. KRPZ-BA-OPP-70-003/2013 z 24.1.2013 a č.: KRPZ-BA-OPP-70-002/2013 z 24.1.2013, ktorými boli zrušené rozhodnutia o zaistení žalobcu z 25.6.2010 a 7.7.2010, a to z dôvodu, že žaloba bola podaná voči odôvodneniu, ďalej pre nedostatok aktívnej legitímácie a pre neuvedenie, ktoré práva žalobcu mali byť porušené. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 7Sžo/8/2016 z 28.4.2016 zastavil odvolacie konanie vo veci 5S/61/2013 pre späťvzatie odvolania.

10.10 Rozhodnutím Obvodného úradu Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, č. ObU-BA-OVVS3-2011/04484, 04485, 04384 z 15.4.2011 boli zastavené konania o priestupkoch žalobcu, pretože skutky neboli priestupkami (ublíženie na cti, vulgárne nadávky na policajtov dňa 24.6.2010 a 7.7.2010) a pretože spáchanie skutkov nebolo žalobcovi preukázané.

10.11 Listom Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I z 26.7.2010 bolo žalobcovi oznámené, že vec dopravného priestupku, ktorého sa mal dopustiť v Bratislave na Nábřeží arm. gen. L. Svobodu dňa 24.6.2010 a z ktorého bol žalobca podozrivý, bola odložená.

10.12 Ministerstvo vnútra SR, Prezídium PZ, odbor poriadkovej polície listom zo dňa 27.2.2012 upovedomilo žalobcu o výsledku jeho podnetu na preskúmanie právoplatných rozhodnutí Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave č. KRP-PP-205-009/2010 z 23.8.2010 a č.: KRP-PP-199-008/2010 z 17.8.2010, mimo odvolacieho konania. Podľa uvedeného listu neboli zistené podmienky na začatie konania podľa § 65 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Na predmetnom liste sa nachádza fotokópia zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur v kolkoch.

10.13 Z potvrdenia o ukončení obchodnej spolupráce spoločnosti Taxi taxi, s.r.o. vyplýva ukončenie spolupráce uvedenej spoločnosti so žalobcom ku dňu 8.7.2010.

10.14 Z potvrdenia L. X. z 2.1.2015 vyplýva, že ten ako vtedajší kolega žalobcu sa dňa 24.6.2010 dostavil na útvar PZ, na ktorom bol žalobca zaistený, vypýtal si kľúče od jeho auta, keďže to blokovalo jeden jazdný pruh. V zmysle tohto potvrdenia uvedený kolega žalobcu zabezpečil odstránenie vozidla žalobcu z cesty a pomocou ďalších kolegov naštartoval uvedené vozidlo. Za uvedené konanie im žalobca sľúbil zaplatiť sumu 210,- eur ako vzniknutú škodu a ušlý zisk. Z ďalšieho potvrdenia L. X. z 22.9.2014 vyplýva, že sa žalobca po odmietnutí jeho trestných oznámení podaných na príslušníka PZ viackrát vyjadril tak, že policajtom a prokurátorom nedôveruje a obáva sa zneužívania ich právomoci.

10.15 Žalobca predložil súdu listinný dôkaz - identifikáciu a presný popis autobaterie č. Blue 595402080 s doporučenou predajnou cenou 156,02 eur. Zároveň predložil aj záručný list autobaterie typu VA 595402 s dátumom predaja 3.9.2010.

10.16 Z príjmových pokladničných dokladov z 26.6.2010, z 22.7.2010, z 10.8.2010, z 5.8.2010 a z 10.1.2011 vyplýva, že advokát Z. Z. I., so sídlom Seberíniho 21, Bratislava prijal od žalobcu sumu spolu 316,- eur (4x 63 eur, 1x 64 eur) za právnu konzultáciu.

10.17 Z potvrdenia S. E. zo dňa 14.2.2014 vyplýva, že ten v marci roku 2013 požiadal žalobcu o poskytnutie pôžičky aspoň vo výške 130,- eur za úrok vo výške 30% ročne, keďže sa pre zdravotné problémy dostal do finančných ťažkostí. V zmysle potvrdenia žalobca odmietol požičať peniaze s uvedením, že mu ešte polícia neuhradila trovy konania.

10.18 Z jednotlivých potvrdení F.. P. G. (brata žalobcu) založených do spisu vyplýva sľub žalobcu zaplatiť mu odmenu 10,- eur za pomoc s naštartovaním žalobcovho auta dňa 7.7.2010 na parkovisku na Šancovej ulici v Bratislave, ďalej potvrdenie o tom, že sa v roku 2010 u neho žalobca viackrát zdržiaval, čo žalobca odôvodňoval tým, že mu hrozí útok zo strany policajta Y. a jeho komplicov. Ďalším potvrdením F.. P. G. potvrdil, že sa žalobca po odmietnutí jeho trestných oznámení podaných na príslušníka PZ viackrát vyjadril tak, že policajtom a prokurátorom nedôveruje a obáva sa zneužívania ich právomoci.

10.19 Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 27.3.2013 žalobca požiadal Ministerstvo vnútra SR o náhradu škody vo výške 752,50 eur spolu s úrokom z omeškania a nemajetkovej ujmy vo výške 166 000,- eur (1 000,- eur za každý nesprávny úradný postup, každé zaistenie a rozhodnutie o zaistení, 50 000,- eur za každé rozhodnutie odvolacieho orgánu, ktorými boli potvrdené rozhodnutia o zaistení a 50 000,- eur za to, že neboli zistené podmienky na preskúmanie nezákonných rozhodnutí mimo odvolacieho konania). Za nesprávny úradný postup žalobca zo dňa 24.6.2010 považoval - neoprávnenú prehliadku, či žalobca má u seba zbraň, fyzický útok policajtov, odobratie osobných vecí a obmedzenie užívať vozidlo, ohrozenie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky vozidlom žalobcu, neodborná a neoprávnená manipulácia s vozidlom žalobcu, neoprávnené použitie pút, obmedzovanie osobnej slobody na cca 4 hod, nečinnosť KR PZ na základe jeho sťažnosti zo dňa 28.6.2010, nečinnosť MV SR na základe jeho žiadosti zo dňa 28.6.2010. Zo dňa 7.7.2010 za nesprávny úradný postup považoval - fyzický útok policajtov, odobratie osobných vecí a obmedzenie užívať vozidlo, neodborná a neoprávnená manipulácia s vozidlom žalobcu, obmedzovanie osobnej slobody na cca 7 hod., nesprávny postup v upovedomení MV SR PPZ OPP zn. PPZ-OPP-84/2012 z 27.2.2012 a nesprávny postup oznámený č. KRPZ.BA-OKS-Sť-22/2013 z 12.3.2013. Za nezákonné rozhodnutie považoval dve rozhodnutia o jeho zaistení z 25.6.2010 a z 7.7.2010 a následné rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ z 23.8.2010 a z 17.8.2010 o jeho odvolaní proti rozhodnutiam o zaistení. Náhradu škody si uplatnil aj titulom nezákonného obmedzenia jeho slobody.

10.20 Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 4.4.2013 označenou ako "zmena" žalobca požiadal Ministerstvo vnútra SR o náhradu nemajetkovej ujmy už len vo výške 106 000,- eur, keď namiesto sumy 2x 50 000,- eur žiadal už len sumu 2x 30 000,- eur. Zároveň v uvedenej žiadosti sa žalobca zaviazal vyplatiť dvom policajtom, ktorí fyzicky zabránili ppráp. Y. pokračovať v útoku voči nemu, priznanú a vyplatenú nemajetkovú ujmu z titulu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho vo fyzickom útoku policajtov zo dňa 7.7.2010.

10.21 Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 24.6.2013 žalobca požiadal Ministerstvo vnútra SR o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 30 000,- eur z dôvodu, že bol ohrozený jeho život, zdravie, sloboda, majetok, dobré meno, osobná česť, ľudská dôstojnosť, a to titulom nezákonného rozhodnutia ČVS: SKIS-234/IS-1-V-2010 z 21.7.2010, pretože vyšetrovatelka dlhodobo zabezpečovala beztrestnosť policajta.

10.22 Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 24.6.2013 označenou ako "doplnenie" žalobca požiadal Ministerstvo vnútra SR o náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu z oznámenia Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave o vybavení sťažnosti č. KRPZ.BA-OKS-Sť-22/2013 z 12.3.2013. Škoda mu mala vzniknúť neoprávneným zadržiavaním jeho peňazí, sumu však nevedel presne vyčíslieť.

10.23 Listom zo dňa 28.6.2013 Ministerstvo vnútra SR zaslalo žalobcovi odpoveď na jeho žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Uviedlo, že žiadosť žalobcu na náhradu škody

titulom nezákonného rozhodnutia ČVS: SKIS-234/IS-1-V-2010 z 21.7.2010 už bola prerokovaná, preto na opakovanú žiadosť nebude prihliadať.

11. Súd pojednávanie vo veci samej nariadené na deň 26.11.2018 odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 17.12.2018.

12. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z.") štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 7 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o zatknutí, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody má ten, na kom bolo vykonané, ak bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo pri ňom došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa § 219 ods. 2 CSP rozsudok sa vyhlasuje spravidla hneď po skončení pojednávania, ktoré vyhláseniu predchádzalo. Ak to nie je možné, súd na vyhlásenie rozsudku odročí pojednávanie najdlhšie na 30 dní; v takom prípade súd doručí rozsudok prítomným stranám na pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený; neprítomným stranám ho odošle najneskôr do troch dní. Ustanovenia o odročení pojednávania sa v tomto prípade nepoužijú.

13. V predmetnej veci si žalobca okrem iného uplatnil ušlý zisk predstavujúci úrok vo výške 30% ročne zo sumy 132,- eur od 22.1.2013 do zaplatenia. Dňa 26.1.2015 žalobca doručil súdu vyjadrenie vo veci samej, v ktorom uviedol, že suma 132,- eur ako povinnosť uložená Krajskému riaditeľstvu PZ v Bratislave mu bola zaplatená dňa 11.4.2014, z toho dôvodu žiadal zaplatiť už len sumu 50,- eur. Uvedené súd vyhodnotil ako čiastočné späťvzatie žaloby, keďže žalobca už nežiadal o zaplatenie úroku 30% ročne zo sumy 132,- eur od 22.1.2013 do zaplatenia, ale len do 11.4.2014, kedy došlo k úhrade sumy 132,- eur. Takto špecifikovaný úrok (od 22.1.2013 do 11.4.2014) potom žalobca vyčíslil sumou 50,- eur. Keďže žalobca má právo disponovať so žalobou a k uvedenému čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo ešte pred otvorením pojednávania, t.j. nebolo potrebné vyžiadať si súhlas protistrany, súd konanie v časti čiastočného späťvzatie žaloby, t.j. v časti o zaplatenie úroku vo výške 30% ročne zo sumy 132,- eur od 12.4.2014 do zaplatenia zastavil. Predmetom konania potom (pokiaľ ide o ušlý zisk) zostal úrok vo výške 30% ročne zo sumy 132,- eur od 22.1.2013 do 11.4.2014 - vyčíslený sumou 50,- eur.

14. Vo veci samej sa súd v prvom rade zaoberal otázkou, či v danom konaní neexistuje prekážka listispendencie, t.j. prekážka skôr začatého konania, ktorú žalovaný namietol. Totožnosť vecí, ako

predpoklad vzniku prekážky litispendencie, je daná pri zhode predmetu konania, základu uplatneného nároku a identitou strán sporu. Predmet konania je vymedzený petitom návrhu na začatie konania a základ uplatneného nároku je určený skutkovými okolnosťami, ktorým je petit zdôvodnený. Súd však dospel k záveru, že žalovaným namietané konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 9C/78/2012 medzi totožnými stranami sporu o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12 000,- eur, nepredstavuje prekážku skôr začatej veci voči predmetnému konaniu. V uvedenom konaní sa totiž žalobca domáhal náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý mal spočívať v konaní - správaní sa policajtov v rámci priestupkového konania, v ktorom mali ohavným spôsobom špiňiť dobré meno žalobcu. Uvedené konanie bolo právoplatne skončené - žaloba bola zamietnutá.

15. V prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu, ale len za súčasného splnenia troch podmienok - nezákonné rozhodnutie orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy titulom nezákonného rozhodnutia, nesprávneho úradného postupu a titulom obmedzenia jeho osobnej slobody. Žalobca vychádzal z dvoch dátumov - zo dňa 24.6.2010 a dňa 7.7.2010, od ktorých odvíjal jednak titul uplatneného nároku, jednak výšku škody a nemajetkovej ujmy. Žalobca za nezákonné rozhodnutia považoval rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, Odbor poriadkovej polície, č.: DU - SMZ: 1157/2010 z 25.6.2010, na základe ktorého bol zaistený, a to z dôvodu, že bol dôvodne podozrivý zo spáchania priestupku, ktorého sa podľa rozhodnutia dopustil tým, že dňa 24.6.2010 v Bratislave na Námestí arm. gen. L. Svobodu počas kontroly hliadkou hrubo nadával členom hliadky, napriek výzve na upustenie od svojho konania v ňom ďalej pokračoval. Proti uvedenému rozhodnutiu žalobca podal odvolanie. Následne o odvolaní rozhodlo Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, Odbor poriadkovej polície, rozhodnutím č.: KRP-PP-205-009/2010 z 23.8.2010, tak, že rozhodnutie o zaistení žalobcu zo dňa 25.6.2010 potvrdilo a odvolanie žalobcu zamietlo, zároveň z odôvodnenia potvrdzujúceho rozhodnutia vyplýva, že postup policajta PZ zo dňa 24.6.2010 pri vykonávaní služobného zákroku v súvislosti so zaistením žalobcu bol v súlade so zákonom o PZ. Uvedené rozhodnutie žalobca taktiež považoval za nezákonné, ako i ďalšie rozhodnutie o jeho zaistení zo dňa 7.7.2010 a následné rozhodnutie o jeho odvolaní, ktorým bolo rozhodnutie o zaistení z 7.7.2010 potvrdené a odvolanie bolo zamietnuté. Ide o rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, Odbor poriadkovej polície, č.: DU-1757/1-SMv-2010 z 7.7.2010, ktorým bol žalobca zaistený, pretože dňa 7.7.2010 na parkovisku na Šancovej ulici v Bratislave neuposlúchol výzvu verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci, aby upustil od protiprávneho konania, keďže hliadku PZ začal urážať na cti, nadávať im, veliteľa hliadky PZ kopol do nohy, čím mu spôsobil chvíľkovú bolesť. A taktiež o rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, Odbor poriadkovej polície, č.: KRP-PP-199-008/2010 z 17.8.2010, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu o jeho zaistení z 7.7.2010 tak, že sa rozhodnutie o zaistení potvrdilo a odvolanie žalobcu zamietlo. Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia bol taktiež postup policajta PZ zo dňa 7.7.2010 pri vykonávaní služobného zákroku v súvislosti so zaistením žalobcu v súlade so zákonom o PZ, zaistenie bolo podľa Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave dôvodné. Žalobca nezákonnosť týchto rozhodnutí preukazoval rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4S/280/2010 a 4S/281/2010 z 7.12.2012, ktorým súd rozhodol o žalobe žalobcu na preskúmanie vyššie uvedených rozhodnutí Krajského riaditeľstva PZ zo dňa 17.8.2010 a dňa 23.8.2010. Krajský súd v Bratislave totiž zrušil rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave zo dňa 17.8.2010 a dňa 23.8.2010 a vec vrátil Krajskému riaditeľstvu PZ, Odbor poriadkovej polície na ďalšie konanie, zároveň mu uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 132,- eur. Z odôvodnenia tohto rozsudku jednoznačne vyplýva, že zistenie skutkového stavu správnym orgánom bolo nedostačujúce na posúdenie veci, rozhodnutia boli nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Na základe uvedeného rozsudku potom Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, Odbor poriadkovej polície dňa 24.1.2013 vydal dve rozhodnutia, ktorými opätovne rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiam o jeho zaistení z 25.6.2010 a 7.7.2010. Rozhodnutím č.: KRPZ-BA-OPP-70-003/2013 zo zákonných dôvodov zrušil rozhodnutie o zaistení žalobcu č.: DU-1757/1-SMv-2010 z 7.7.2010 a zároveň v odôvodnení uviedol, že neboli zákonné dôvody na zaistenie žalobcu, zaistenie bolo v rozpore so zákonom. Taktiež rozhodnutím č.: KRPZ-BA-OPP-70-002/2013 zo zákonných dôvodov zrušil rozhodnutie o zaistení žalobcu č.: DU - SMZ: 1157/2010 z 25.6.2010 a v odôvodnení uviedol, že neboli zákonné dôvody na zaistenie žalobcu, zaistenie

bolo v rozpore so zákonom. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav a vzhľadom na predložené listinné dôkazy súd dospel k záveru, že dňa 24.6.2010 a dňa 7.7.2010 skutočne došlo k zaisteniu žalobcu, teda bola obmedzená jeho osobná sloboda na základe rozhodnutí Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, Odbor poriadkovej polície č.: DU - SMZ: 1157/2010 z 25.6.2010 a č. DU-1757/1-SMv-2010 z 7.7.2010. Uvedené rozhodnutia však nakoniec boli zrušené, pretože neboli zákonné dôvody na zaistenie žalobcu, zaistenie bolo v rozpore so zákonom. Súd mal za to, že tu došlo k naplneniu jednej z podmienok potrebných na vznik zodpovednosti štátu za škodu, a to existencia nezákonných rozhodnutí o zaistení žalobcu, keďže tieto rozhodnutia boli zrušené ako nezákonné. Aj keď priamo vo výroku rozhodnutí č. KRPZ-BA-OPP-70-003/2013 z 24.1.2013 a č. KRPZ-BA-OPP-70-002/2013 z 24.1.2013 nebola konštatovaná nezákonnosť zrušených rozhodnutí, podľa názoru súdu uvedené zrušené rozhodnutia o zaistení žalobcu spĺňajú podmienku nezákonného rozhodnutia - ako nezákonného zaistenia. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 MCdo 20/2009 zo dňa 30. 05. 2011, podľa ktorého aj napriek tomu, že pojem nezákonné rozhodnutie nie je v zákone definovaný, je možné konštatovať, že pod nezákonným rozhodnutím sa dá rozumieť akékoľvek rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Právna úprava sa síce osobitne nezmieňuje o tom, či nezákonnosť rozhodnutia musí byť konštatovaná priamo vo výroku zrušujúceho (zmeňujúceho) rozhodnutia, avšak podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pokiaľ príslušný orgán určité rozhodnutie zrušil (zmenil) z dôvodov uvedených v odôvodnení rozhodnutia, je možné uzavrieť, že sa tak mohlo stať jedine z dôvodu jeho rozporu s platnými právnymi predpismi, a teda z dôvodu jeho nezákonnosti. Na základe uvedeného potom súd v predmetnom konaní vzhliadol splnenie jednej z troch podmienok, ktoré zakladajú zodpovednosť štátu za škodu.

17. Pokiaľ však ide o žalobcom namietaný nesprávny úradný postup policajtov dňa 24.6.2010 a dňa 7.7.2010, ktorý podľa jeho tvrdenia mal spočívať v jeho neoprávnenej prehliadke, či má u seba zbraň, vo fyzickom útoku policajtov, v odobratí jeho osobných vecí, v obmedzení užívať vozidlo, v ohrození bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky jeho vozidlom, v neodbornej a neoprávnenej manipulácii s jeho vozidlom, v neoprávnenom použití pút, v následnom nútenom prevoze a jeho uzamknutí v zamrežovanej miestnosti na cca 4 hod. dňa 24.6.2010 a na cca 7 hod. dňa 7.7.2010, súd podmienku existencie nesprávneho úradného postupu nepovažoval za preukázanú.

18. V zmysle konštantnej judikatúry sa za nesprávny úradný postup považuje konanie štátneho orgánu, pri ktorom porušil právnymi normami predpísané pravidlá. Spravidla ide o postup, úkony, ktoré s rozhodovacou činnosťou priamo nesúviseli, avšak nie je vylúčené, aby bola škoda spôsobená postupom uskutočneným aj v rámci rozhodovacej činnosti, za predpokladu, že úkony nesprávneho úradného postupu priamo k vydaniu rozhodnutia nevedú a bezprostredne sa v obsahu rozhodnutia neprejavia. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia; alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že žalobcom namietané úkony policajtov zo dňa 24.6.2010 a dňa 7.7.2010 viedli k zaisteniu žalobcu, teda k vydaniu dvoch rozhodnutí o zaistení žalobcu, čo znamená, že sa bezprostredne prejavili v rozhodnutiach Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, Odbor poriadkovej polície, č.: DU - SMZ: 1157/2010 z 25.6.2010 a č.: DU-1757/1-SMv-2010 z 7.7.2010, ktoré boli neskôr zrušené pre ich nezákonnosť rozhodnutiami Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, Odbor poriadkovej polície č. KRPZ-BA-OPP-70-003/2013 zo dňa 24.1.2013 a č. KRPZ-BA-OPP-70-002/2013 zo dňa 24.1.2013. Pokiaľ teda konkrétni príslušníci Policajného zboru vykonávali úkony voči žalobcovi a ich činnosť smerovala k vydaniu rozhodnutia/rozhodnutí o zaistení žalobcu, aj keď rozhodnutia boli vydané iným príslušníkom Policajného zboru, a nesprávnosť tejto činnosti sa prejavila v obsahu vydaného rozhodnutia, nejde o nesprávny úradný postup (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 115/2010). Žalobcom označený nesprávny úradný postup - úkony policajtov voči nemu, ktoré nakoniec vyústili do zaistenia žalobcu - tak vzhľadom na skutočnosť, že tieto úkony našli odzrkadlenie v rozhodnutí o zaistení zo dňa 25.6.2010 a zo dňa 7.7.2010, nemožno považovať za nesprávny úradný postup policajtov, ktorý by mohol viesť k vzniku nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Súd sa tak v tejto časti stotožnil s procesnou obranou žalovaného, že žalobcom uvádzaný nesprávny úradný postup našiel svoje vyjadrenie v obsahu dvoch konkrétnych rozhodnutí, a preto v tomto prípade nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. Rozhodovacia činnosť samo osebe totiž nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup. Žalobca v

priebehu konania navrhol vykonať dokazovanie výsluchom službukonajúcich policajtov na útvaroch PZ, kde bol uzamknutý dňa 24.6.2010 a dňa 7.7.2010, a to z dôvodu preukázania, že rozhodnutie o zaistení a samotný úkon zaistenia predstavujú dva samostatné tituly, t.j. ide o dva úkony. Súd dokazovanie výsluchom službukonajúcich policajtov nevykonal, a to práve z vyššie uvedených dôvodov, keď mal za to, že nebolo preukázané splnenie zákonom predpokladanej podmienky zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. ohľadom nesprávneho úradného postupu. Súd poznamenáva, že aj keby neposúdil tieto úkony za také úkony, ktoré vyústili do rozhodnutia, ani v tom prípade by tu súd nevzhladol splnenie podmienky nesprávneho úradného postupu, pretože z listinných dôkazov predložených súdu nevyplýva, že by bola konštatovaná nesprávnosť či nezákonnosť postupu policajtov, že by tí boli napr. disciplinárne potrestaní.

19. Žalobca požadoval náhradu škody a nemajetkovej ujmy aj titulom obmedzenia jeho osobnej slobody. Súd uvedené nepovažoval za samostatný titul v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. na uplatnenie si nároku na náhradu škody, keď rozhodnutie o zaistení zo dňa 25.6.2010 a zo dňa 7.7.2010 považoval za nezákonné rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 7 zákona č. 514/2003 Z. z., teda za rozhodnutia, na základe ktorých došlo k obmedzeniu osobnej slobody žalobcu. Iné rozhodnutie, či iný postup alebo úkon súd nepovažoval za titul, na základe ktorého by si žalobca mohol uplatniť svoj nárok voči štátu (§ 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.).

20. Žalobca v priebehu konania navrhol vykonať dokazovanie aj výsluchom plk. M., ktorý vydal rozhodnutie o odvolaní č. KRP-PP-205-009/2010 z 23.8.2010 a č. KRP-PP-199-008/2010 z 17.8.2010, a výsluchom jeho nadriadeného na zistenie, prečo plk. M. rozhodol nesprávne, čo ho viedlo k vydaniu takého rozhodnutia, či jeho konanie bolo úmyselné, na preukázanie, do akej miery mal byť žalobca objektívne ohrozený a prečo plukovník M. nebol prepustený. Súd uvedený dôkaz nevykonal, z dôvodu hospodárnosti konania, keď mal za to, že by sa výsluchom uvedených osôb nepreukázal ani nesprávny úradný postup, ani vznik škody, a dokonca ani vznik nemajetkovej ujmy, či ohrozenie žalobcu. Súd v konaní konštatoval existenciu nezákonného zaistenia žalobcu, výsluch uvedených osôb by teda bol nadbytočný.

21. Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a jej výšky. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková či nemajetková ujma už vznikla. Pojem škody zákon č. 514/2003 Z. z. bližšie nedefinuje, preto sa aplikujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 442 a nasl.). Škodu je možné vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie, či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené).

22. Z vykonaného dokazovania súd ďalej zistil, že si žalobca uplatnil škodu vo výške 752,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 25.12.2013 do zaplatenia, ktorá pozostávala zo sumy 210,- eur, zo sumy 10,- eur, zo sumy 200,- eur, zo sumy 16,50 eur a zo sumy 316,- eur.

22.1 Žalobca požadoval zaplatenie sumy 210,- eur titulom svojho záväzku voči svojim kolegom, ktorí mu dňa 24.6.2010 pomohli s odtiahnutím a naštartovaním jeho vozidla. Na podporu svojho tvrdenia založil do spisu potvrdenie Ľ. X. zo dňa 2.1.2015 o poskytnutej pomoci s vozidlom a o sľube žalobcu zaplatiť sumu 210,- eur titulom vzniknutej škody a ušlého zisku kolegov, ktorí žalobcovi poskytli pomoc. Súd vo vzťahu k takto uplatnenému nároku nemal za preukázaný vznik škody v príčinnej súvislosti s nezákonným zaistením žalobcu, pretože žalobca nepreukázal, že o uvedenú sumu sa jeho majetok zmenšil, t.j. že uvedenú sumu Ľ. X. aj zaplatil, keďže tak z vyjadrenia žalobcu, ako i z uvedeného listinného dôkazu vyplýva len záväzok žalobcu, sľub žalobcu uvedenú sumu v budúcnosti zaplatiť.

22.2 Žalobca si ďalej uplatnil sumu 10,- eur titulom záväzku voči svojmu bratovi Ing. Františkovi Bullovi, ktorý mu pomohol s naštartovaním jeho vozidla dňa 7.7.2010. Ako dôkaz žalobca založil do spisu potvrdenie F. P. G. o tom, že mu žalobca sľúbil zaplatiť odmenu 10,- eur za pomoc s naštartovaním žalobcovho auta dňa 7.7.2010 na parkovisku na Šancovej ulici v Bratislave. Ohľadom tejto sumy

súd taktiež dospel k záveru, že nie je dôvodná, pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal vznik tejto škody zaplatením uvedenej čiastky. Žalobcov majetok sa teda o uvedenú sumu neznižil. Podľa názoru súdu, aj v prípade, keby došlo k úhrade sumy 210,- eur a 10,- eur žalobcom, by nebola daná ich dôvodnosť, pretože by nebola daná príčinná súvislosť medzi nezákonným zaisteným a vznikom škody. Štát v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. nezodpovedá za akúkoľvek škodu, v tomto prípade mal súd za to, že žalobca neutrpel škodu, ani keby takúto finančnú čiastku uhradil, pretože išlo len o žalobcovo vlastné uváženie a rozhodnutie zaplatiť svojim kolegom a bratovi za pomoc, pričom nebolo preukázané, že by medzi týmito osobami a žalobcom vznikol nejaký záväzok, t.j. že by bola pomoc poskytnutá len za odplatu.

22.3 Žalobca si ďalej uplatnil aj sumu 200,- eur za výmenu (kúpu) akumulátora, keďže podľa žalobcu sa opakovaným vyčerpaním akumulátora znížila jeho kapacita a s príchodom chladného počasia ho žalobca musel vymeniť. Za kúpu akumulátora žalobca podľa jeho tvrdenia zaplatil 200,- eur aj s odbornou montážou, súdu však o uvedenom nepredložil žiadny relevantný dôkaz, keďže z listiny ohľadom špecifikácie - popisu autobaterie a zo záručného listu súd nemohol vyvodiť dôvodnosť takto uplatneného nároku. Uvedená škoda teda zostala nepreukázaná.

22.4 Žalobca si uplatnil aj sumu 16,50 eur, ktorá predstavuje správny poplatok zaplatený žalobcom za podnet na preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho konania. Podľa upovedomenia Ministerstva vnútra SR, Prezídium PZ, odbor poriadkovej polície zo dňa 27.2.2012 bol žalobca upovedomený o výsledku jeho podnetu na preskúmanie právoplatných rozhodnutí Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave č. KRP-PP-205-009/2010 z 23.8.2010 a č.: KRP-PP-199-008/2010 z 17.8.2010, mimo odvolacieho konania. Podľa uvedeného upovedomenia však neboli zistené podmienky na začatie konania podľa § 65 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Hoci z fotokópie tohto upovedomenia je zrejmé, že došlo k zaplateniu poplatku vo výške 16,50 eur v kolkoch, z dôvodu neexistencie príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou (16,50 eur) a nezákonným zaistením žalobcu však súd nepovažoval takúto žalobcom požadovanú sumu za dôvodnú. Je teda zrejmé, že žalobca podal podnet na preskúmanie rozhodnutí Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave mimo odvolacieho konania, k ich preskúmaniu však nedošlo, pretože na to nebol zákonný dôvod. Nakoniec k zrušeniu napadnutých rozhodnutí došlo z dôvodu podanej žaloby na súd.

22.5 Žalobca si ako poslednú čiastku uplatnil sumu 316,- eur za konzultáciu u advokáta Z.. Z. I., žalobca predložil súdu aj príjmové pokladničné doklady, z ktorých vyplýva, že advokát Z.. Z. I. prijal od žalobcu sumu spolu 316,- eur (4x 63 eur, 1x 64 eur) za právnu konzultáciu. Z uvedeného však nie je zrejmá a preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nezákonným zaistením žalobcu - konkrétne dňa 24.6.2010 a dňa 7.7.2010, keďže súdu nevyplýva účel poskytnutia právnej pomoci.

23. Okrem takto vyčíslenej škody si žalobca uplatnil aj ušlý zisk predstavujúci úrok vo výške 30% ročne zo sumy 132,- eur od 22.1.2013 do zaplatenia, resp. po čiastočnom späťvzati žaloby išlo už len o sumu 50,- eur. Podľa žalobcu a podľa potvrdenia S. E. ten v marci roku 2013 požiadal žalobcu o poskytnutie pôžičky aspoň vo výške 130,- eur za úrok vo výške 30% ročne, žalobca mu však odmietol peniaze požičať, pretože Odbor poriadkovej polície KR PZ v Bratislave si nesplnil svoju povinnosť uloženú mu rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4S/280/2010 z 7.12.2012, teda nezaplatil žalobcovi sumu 132,- eur ako trovy konania. Podľa žalobcu mu tak ušiel zisk vo výške tohto úroku, pretože taký úrok by mu kolega bol zaplatil. Súd poukazuje na to, že podľa judikatúry ušlý zisk je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu. Zákon č. 514/2003 Z. z. nezakladá vznik nároku na náhradu škody paušálne a automaticky v každom jednotlivom prípade porušenia povinnosti zo strany orgánov štátu, ale len celkom výnimočne za predpokladu súčasného naplnenia aj ďalších predpokladov vzniku a existencie zodpovednostného vzťahu. Dôkazné bremeno ohľadom naplnenia týchto podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu pritom zaťažuje poškodeného. Vzhľadom na uvedené a na zistený skutkový stav mal súd za to, že žaloba nie je dôvodná ani v časti uplatneného ušlého zisku, keď medzi vznikom škody (ušlý zisk) a nezákonným zaistením žalobcu nie je priama a bezprostredná príčinná súvislosť. Okrem toho v zmysle predloženého listinného dôkazu bol žalobca požiadaný o pôžičku aspoň vo výške 130,- eur až v marci roku 2013, t.j. nie dňa 22.1.2013, od ktorého dátumu si žalobca uplatnil

ušlý zisk. Taktiež nie je zrejmé, na aké obdobie by znela prípadná pôžička, t.j. kedy by kolega žalobcu mal vrátiť požičané peniaze. Žalobca však celý uplatnený úrok odvíjal od sumy 132,- eur, ktorá mu bola priznaná rozhodnutím súdu sp. zn. 4S/280/2010 z 7.12.2012.

24. Vzhľadom na uvedené súd považoval žalobu čo do nároku na náhradu škody a ušlého zisku za nedôvodnú.

25. Žalobca si uplatnil i náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 136 000,- eur, avšak ani v tejto časti žalobca nemohol byť úspešný z dôvodu, že neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku uplatnenej nemajetkovej škody a jej výšky. Žalobca sa v konaní domáhal náhrady škody z dôvodu útokov zo strany policajta Y., keď jednotlivými zaisteniami, krivými obvineniami a súvisiacimi útokmi bol na neho vytváraný nátlak pre predchádzajúce trestné oznámenia na policajtov. Uvedeným konaním bola podľa žalobcu porušená nedotknuteľnosť jeho osoby, bol podrobený neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu, mala byť porušená jeho osobná sloboda, právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti, či na ochranu mena, malo byť porušené jeho vlastnícke právo, sloboda pohybu, právo na prácu, na ochranu zdravia. Podľa žalobcu z predložených dôkazov je zrejmé, že sa viac ako rok domáhal ochrany svojich práv u príslušných orgánov, až napokon po vydieračských únosoch musel prestať pracovať. Poukázal tiež na ďalších taxikárov v obdobnej situácii, na praktiky policajtov. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca odôvodnil i jeho dlhodobými obavami o svoj život, slobodu a zdravie, dôkazom čoho mal byť zvýšený počet telefonátov na linku č. 158. Podľa žalobcu bol vystavený dlhodobému stresu, ktorý ohrozoval jeho chabý zdravotný stav, z uvedených dôvodov bol podráždený, viackrát vyjadril obavy o svoj život a strach z krivého obvinenia vykonštruovaného políciou a orgánmi činnými v trestnom konaní. Výšku nemajetkovej ujmy potom špecifikoval tak, že pozostáva zo sumy 1 000,- eur za každý nesprávny úradný postup, pozbavenie osobnej slobody a rozhodnutie o zaistení, a zo sumy 30 000,- eur za každé rozhodnutie odvolacieho orgánu, preskúmanie mimo odvolacieho konania a postup vyšetrovateľa PZ inšpekcie MV SR. Takáto suma podľa žalobcu zodpovedá aj intenzite a dĺžke trvania porušenia jeho práv a služobnému platu zodpovedných. Žalobca považoval výšku nemajetkovej ujmy za špecifikovanú, a to napriek tomu, že ho súd vyzval na konkretizáciu výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy.

26. Vznik a existenciu nemajetkovej ujmy ako náhrady, ktorej sa žalobca v konaní domáhal, je nutné preukázať. Súd mal za to, že žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, keď v priebehu konania nepreukázal, že mu ujma vznikla a že vznikla práve v dôsledku a teda v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s nezákonnými zaisteniami. Preukázanie, že zásah do práv žalobcu nezákonnými rozhodnutiami mal skutočne následok v podobe vzniku nemajetkovej ujmy, zaťažuje poškodeného, teda žalobcu. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami. Zo žiadnych ním uvádzaných tvrdení nemožno vyvodit', že v dôsledku nezákonných zaistení došlo k závažným negatívnym následkom v jeho sfére, teda že by mu vznikol nárok na nemajetkovú ujmu. Samotné konštatovanie, že bol vyvolaný stav právnej a osobnej neistoty, udržiavanie žalobcu v napätí, strach, pociťovanie stresu, bez uvedenia konkrétneho následku spôsobeného nezákonnými zaisteniami nemá vo vzťahu k nároku na nemajetkovú ujmu bez preukázania ich vzniku v príčinnej súvislosti práve s ním uvedenými nezákonnými rozhodnutiami právnu relevanciu. Na preukázanie vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca síce predložil potvrdenia od svojho brata a kolegu, že mal pociť prenasledovania zo strany policajtov a že stratil dôveru v políciu, resp. ukončenie obchodnej spolupráce so spoločnosťou TAXI taxi s.r.o., avšak uvedené ešte nepreukazuje relevantný dôkaz o utrpenej nemajetkovej ujme žalobcu, najmä nie v príčinnej súvislosti práve s namietanými dvoma zaisteniami zo dňa 24.6.2010 a 7.7.2010. Súd nemal za preukázanú zmenu zamestnania v príčinnej súvislosti s namietaným nezákonným zaistením, dokonca z vykonaného dokazovania súd zistil, že sa žalobca následne zamestnal u inej spoločnosti poskytujúcej taxi službu, resp. sám žalobca uviedol, že v tom čase mal dostatok finančných prostriedkov na to, aby nemusel pracovať. Súd mal za to, že žalobca v spore nepreukázal, že by mu v príčinnej súvislosti s nezákonnými zaisteniami zo dňa 24.6.2010 a 7.7.2010 vznikla nemajetková ujma, na ktorej zmiernenie je potrebné priznať mu uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ničím nebolo preukázané žalobcom tvrdené zníženie cti, dôstojnosti a postavenia v spoločnosti, zmena práce, avšak ani utrpená psychická ujma, prípadne akákoľvek iná ujma v dôsledku nezákonného zaistenia. Žalobca síce na preukázanie nemajetkovej ujmy navrhol vykonať dokazovanie vyžiadanim výpisu jeho hovorov na linku č. 158, súd však uvedený dôkaz nevykonal, v zmysle zásady hospodárnosti konania, keďže aj v prípade, že by sa preukázalo, že žalobca skutočne volal na uvedenú linku dňa 24.6.2010 a dňa 7.7.2010, uvedené

nepreukazuje vznik nemajetkovej ujmy žalobcovi. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného. Zákonodarca pri existujúcej právnej úprave všeobecnému súdu neposkytol oprávnenie na poskytnutie primeranej nemajetkovej ujmy len pri konštatovaní porušenia práva žalobcu bez negatívneho prejavu v jeho sfére, a to na rozdiel od čl. 127 Ústavy SR relevantného pre Ústavný súd SR. V konaní o nároku podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je žalobca zaťažený dôkazným bremenom ohľadom vzniku a rozsahu nemajetkovej ujmy, pričom musí preukázať konkrétny negatívny prejav nemajetkovej ujmy vo svojej osobnostnej sfére (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 129/2014-116 zo dňa 21.05.2014). Nemajetková ujma je určitou náhradou za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v nemajetkovej sfére dotknutej osoby. Je pri tom podstatné, v akom rozsahu bola znížená česť, dôstojnosť a postavenie fyzickej osoby. Súd v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. môže priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch len za predpokladu takej intenzity týchto následkov, že konštatovanie porušenia práva nie je postačujúce pre odstránenie následkov, ktoré u žalobcu nastali, pretože došlo k značnému zníženiu jeho dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 1/2012-38 z 12.01.2012, v ktorom bolo vo vzťahu k dôkaznému bremenu pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. skonštatované, že dôkazná povinnosť na preukázanie splnenia kvalifikovaných podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy, ako i kritériá pre určenie jej výšky, stíha výlučne poškodeného.

27. Treťou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, resp. náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom nemajetkovej ujmy. Existencia príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nesprávnym úradným postupom či nezákonným rozhodnutím) a vzniknutou ujmomou je ďalším predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nezákonným rozhodnutím a škodou vzťah príčiny a následku; ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992). O vzťah príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou ide vtedy, ak škoda - majetková, resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani majetková či nemajetková ujma.

28. V predmetnom konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku nemajetkovej ujmy v dôsledku uvedených nezákonných zaistení, neodôvodnil priamu a bezprostrednú súvislosť medzi vytýkanými nezákonnými zaisteniami a vznikom nemajetkovej ujmy. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca príčinnú súvislosť nepreukázal. Súd mal za to, že žalobca nepreukázal, že následkom nezákonných zaistení sa zmenili pomery na jeho strane, že sa zmenil jeho doterajší život v súkromnej sfére, že by nastali závažné následky nezákonných zaistení v jeho súkromnom živote alebo mali dopad na jeho spoločenské uplatnenie. Ide o pomery poškodenej osoby, teda žalobcu, na ktoré súd prihliada pri určovaní nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

29. V zmysle uvedeného a vzhľadom na okolnosti prípadu, mal súd za to, že žalobcovi nevznikla ani nemajetková ujma spôsobená nezákonnými zaisteniami.

30. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju v celom rozsahu zamietol. Strany sporu nesú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať

dôkazmi. Súd nemal za preukázaný vznik škody a taktiež nemajetkovú ujmu, pričom ak nie je splnená čo i len jedna podmienka, súd sa s ďalšími podmienkami nemusí bližšie zaoberať, keďže k zamietnutiu žaloby postačuje, ak absentuje jedna z požadovaných podmienok. Súd na záver poznamenáva, že v zmysle konštantnej judikatúry nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou. Vzhľadom na uvedené sa súd s ďalšou argumentáciou strán sporu nezaoberal.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný bol v predmetnom konaní v plnom rozsahu úspešný z dôvodu zamietnutia žaloby. Keďže si však žalovaný neuplatnil nárok na náhradu trov konania a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, súd rozhodol tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.